

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368143
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118368143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom v Sučanoch, Priemyselná 10, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom v U., M. X, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Štefánikova 17, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom v V., Y. O. X/A, o zaplatenie 684,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6C/7/2019-58 zo dňa 16.04.2019, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**
- II. V odvolaní nenapadnutej časti **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.
- III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 6C/7/2019-58 zo dňa 16.04.2019 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 608,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 608,74 eur od 28.01.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,90 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal nároku na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti poškodenému P. I., ktorý mal so žalovaným uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vozidlo poškodeného v dôsledku poistnej udalosti zostalo nepojazdné, vyžiadalo si opravu v servise niekoľko dní, v dôsledku čoho bol poškodený nútený prenajať si náhradné vozidlo u žalobcu. Poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme dopravného prostriedku, na základe ktorej mu žalobca vystavil faktúru č. 170497 zo dňa 07.11.2017 za nájom vozidla za 16 dní od 23.10.2017 do 07.11.2017 v celkovej výške 1.209,60 eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 16.01.2018 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 10.01.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti a zfakturovanej doby prenájmu bolo priznaných 8 dní vo výške 525,26 eur a v prevyšujúcej časti nebolo poistné plnenie priznané, a to v rozsahu 8 dní ako neprimerané náklady za náhradné vozidlo a odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla vo výške 79,53 eur. Oznámením o postúpení pohľadávky poškodený P. I. ako postupca oznámil žalovanému, že dňa 07.11.2017 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie z poistnej udalosti č. 8013386447 zo dňa 04.10.2017 vo

výške 1.209,60 eur s príslušenstvom, na žalobcu. Zo zmluvy o nájme uzavretej dňa 23.10.2017 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným P. I. ako nájomcom vyplýva, že došlo k prenajatiu osobného motorového vozidla zn. Škoda Kodiaq bielej farby, EVČ: BL 492PL. Nájom bol dojednaný na dobu určitú od 23.10.2017 do: počas nevyhnutného času opravy s dohodnutým zmluvným nájomným vo výške 75,60 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 07.11.2017 medzi žalobcom a poškodeným došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z titulu nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 04.10.2017 na vozidle Kia Optima, EČV: MT 739CE. Zmluvné strany dohodli, že vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítavajú a žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

3. Súd prvej inštancie nárok žalobcu okrem iného právne posúdil podľa ustanovení § 4 ods. 1, 2 písm. b), § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1, 3, § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko v časti uvedenej vo výroku I. rozsudku mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 684,34 eur s príslušenstvom titulom neuhradených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Žalobca pohľadávku nadobudol od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú súd prvej inštancie považoval za uzavretú v súlade s právnymi predpismi. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že poškodený faktúru neuhradil, a preto na jeho strane žiadna skutočná škoda nevznikla. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy neuhradenej faktúry. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na započítaní vzájomných nárokov, t. j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky, a to okamihom podpisu zmluvy. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zo strany poškodeného došlo k úhrade faktúry. Žalobca je tak podľa názoru súdu aktívne vecne legitimovaný. Žalovaný priznal žalobcovi (poškodenému) na základe rovnakého skutkového stavu poistné plnenie, ktorého výšku len skrátil. Nárok žalobcu teda nepovažoval za absolútne nedôvodný. Čiastočne plnil priamo žalobcovi, nie jeho právnomu predchodcovi. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal preukázané všetky žalobcom tvrdené skutočnosti. Skutočnú škodu, ktorá spočíva v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom motorového vozidla, ktoré prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom boli tieto náklady nevyhnutné a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci zodpovedajúcej poškodenej veci. Škoda predstavuje požičkové zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užívaním vlastného vozidla. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že škodová udalosť nastala dňa 04.10.2017, oprava poškodeného motorového vozidla bola ukončená a služba dodaná dňa 06.11.2017. Z uvedeného vyplýva, že oprávnená doba prenájmu vozidla trvala od 23.10.2017 do 06.11.2017. t. j. 15 dní. Vzhľadom k uvedenému súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 608,74 eur (15 dní x 75,60 eur). Zároveň súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.01.2018 do zaplatenia, ako aj trovy konania v rozsahu 77,90 %.

5. Proti výroku rozsudku I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil v zrušujúcej časti opäť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto rozsudok považuje v napadnutej časti za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Odvolateľ má za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne legitimovaný. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. Zo znenia ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom

ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka.

6. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. S odvolaním nesúhlasí a zdôraznil skutočnosť, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, čo je zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Žalovaný svojím konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti. K namietanej arbitrárnosti súdu prvej inštancie uvádza a poukazuje na základné princípy Civilného sporového poriadku, najmä na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17, na ktorých stojí tento procesný právny predpis, ktoré nemožno ignorovať. Skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu, ktorý je riadne odôvodnený v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP z dôvodov podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 a contrario ods. 1 CSP, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie súdom prvej inštancie a nevyžadoval to ani verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle ustanovenia § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP verejne vyhlásený a podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdený z dôvodu vecnej správnosti.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu.

10. V konaní bol nepochybne preukázané, že poškodený z poistnej udalosti P. I. postúpil pohľadávku na náhradu škody zo zmluvy o poskytnutí náhradného vozidla vo výške 1.209,60 eur s príslušenstvom na žalobcu. V dôsledku poistnej udalosti si totiž postupca od postupníka vypožičal náhradné motorové vozidlo, za ktoré žalobca vystavil poškodenému po ukončení nájmu faktúru č. 170497 za prenájom náhradného motorového vozidla v celkovej dĺžka 16 dní (od 23.10.2017 do 07.11.2017) v celkovej výške 1.209,60 eur. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktorej vlastníkom v čase dopravnej nehody bol povinne zmluvne poistený u žalovanej poisťovne. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 16.01.2019 žalovaná poisťovňa oznámila žalobcovi, že dňa 10.01.2018 ukončila šetrenie poistnej udalosti a z fakturovanej doby prenájmu bolo priznaných 8 dní poistné plnenie v celkovej výške 525,26 eur a v prevyšujúcej časti nebolo poistné plnenie priznané, a to v rozsahu 8 dní ako neprímerané náklady za náhradné vozidlo a odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla vo výške 79,53 eur.

11. Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení v § 4 ods. 2 písm. b) uvádza, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho uhradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Žalovaná poisťovňa mala preukázateľne uzavrieť poistnú zmluvu, tzv. zákonné poistenie s vlastníkom motorového vozidla EVČ: MT739 CE, ktorým došlo k poistnej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu tohto motorového vozidla a preukázateľne žalovaná poisťovňa riešila otázku poistnej náhrady poškodenému a likvidovala poistnú udalosť, tak oznámením o poistnom plnení zo dňa 16.01.2018, keď žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 10.01.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti a z fakturovanej doby prenájmu bolo priznaných 8 dní v celkovej výške 525,26 eur a v prevyšujúcej časti nebolo poistné plnenie priznané v rozsahu 8 dní prenájmu náhradného vozidla. Žalovaná nespochybnila toto oznámenie o poistnom plnení, ale v priebehu súdneho konania už tento nárok popierala, čo do existencie rozsahu.

12. V preskúmanom prípade nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode a k poškodeniu motorového vozidla poškodeného, tiež nebolo sporné, že tento bol nútený v súvislosti s poistnou udalosťou si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu trvania. Žalovaná poisťovňa spochybňovala aktívnu

legitimáciu žalobcu na podanie žaloby tvrdiac, že poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. S uvedeným argumentom sa odvolací súd nemohol stotožniť, pretože v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla a postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu supljuje úhradu nájomného, v dôsledku čoho si žalobca dlh uplatnil od žalovanej poisťovne. Ako bolo už vyššie konštatované, žalovaná poisťovňa riešila otázku poistnej náhrady poškodenému oznámením o poistnom plnení zo dňa 16.01.2018, keď oznámila žalobcovi, že dňa 10.01.2018 ukončila šetrenie poistnej udalosti a z fakturovanej doby prenájmu 16 dní priznala 8 dní a poistné plnenie v celkovej výške 525,26 eur poukázala žalobcovi. Keďže súd nepochybné zistil nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného vozidla z titulu vzniknutej poistnej udalosti, keď mal preukázané, že oprávnená doba prenájmu vozidla trvala nie 16 dní, ale 15 dní od 23.10.2017 do 06.11.2017 (15 dní x 75,60 eur), zaviazal žalovanú poisťovňu k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 608,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 28.01.2018 do zaplatenia.

13. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že žalovanou uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala, úspešný bol žalobca, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)